

L'estratègia de la tensió

Dilluns. Com cada dia, arriba la correspondència a la nostra redacció de Barcelona: exposicions que s'inauguren, convocatòries diverses, algunes factures i un sobre blanc, gran, amb la nostra adreça i sense expedidor. Obrim el sobre. A dintre, cinc fulls fotocopiats, redactats en castellà i enganxats amb una grapa.

El primer foli conté una relació de persones i entitats. «Las siguientes personas y organismos pueden verse amenazados, extorsionados o ser objeto de atentado por su actividad política o social».

En la relació, noms molt coneguts: Josep Maria Ainaud de Lasarte, Antoni Badia Margarit, Josep Espar Tícol, Lluís Armei, Joan Carreras Martí, Jòsep Maria Xercavins Lluch —National Bank of Chicago—, Ralph Schauss —Bank of America—, Antoni Gutiérrez Díaz, Miquel Porter Moix i Enric Casassas. Darrere alguns noms, un afegit: «efectuado control de seguimiento».

Després dels noms, les organitzacions: Comunitat israeliana, Consells Populars de Cultura Catalana, Òmnium Cultural, Estat Català, la Crida, PCC, PSUC, CiU, direcció general de política Lingüística de la Generalitat, direcció general de la Joventut, consolats de Cuba i Nicaragua... Al final de la relació, una frase: «Lista confeccionada en el local de Fuerza Nueva, el 11 de octubre de 1986». Alguns noms, càrrecs i adreces, però, estan desfasats.

Després d'aquesta lectura, passem al segon foli, intentant esbrinar la intenció de l'anònim remitent. Encapçalant el full, i amb lletra majúscula de màquina d'escriure manual, el següent paràgraf: «No queriendo ser partícipes de la trama que se prepara en el seno de las Fuerzas Nacionales, constatando su grado de corrupción e hipocresía política y sin renegar de nuestras convicciones, un grupo de militantes nacional-sindicalistas ponemos en conocimiento de la opinión pública y de las organizaciones políti-

Segons un document que un anònim ha dirigit a la redacció d'EL TEMPS de Barcelona, la trama de la ultradreta en aquesta ciutat té uns objectius precisos. Si el dossier és una filtració real, tot l'assumpte ja és ben greu.

Col·lectiu Balcells

A l'esquerra, Balmes, 58, seu de Juntas Españolas. A la dreta, seu de Fono-taxi, organització ultra de taxistes.

cas lo siguiente, para evitar un nuevo enfrentamiento que en nada beneficiaría a España.»

La reunió

La trama denunciada per aquest grup s'elabora, segons ells, el 14 de setembre d'enguany, en una reunió que es va celebrar en la seu de las Juntas Españolas del carrer de Balmes número 58 de Barcelona. Per iniciativa de les Juntas Españolas es realitzà «una reunió d'alt nivell adreçada a coordinar forces a Catalunya segons un pla enllestit a nivell nacional».

Quinze persones van assistir-hi en representació de quatre organitzacions de l'extrema dreta. Aquesta és

la relació que apareix en els papers que vam rebre: «**Ramiro Barbero, Antonio Gibello, Jorge Cutillas, Ernesto Milá**, per Juntas Espanolas; **Manuel Garriga-Nogués, Nicolás Carmelo Amezcua Camus, Mario Ramón de Oms Vila i Juan Carbonell**, per la renascuda Fuerza Nueva; **Fernando Alcolea Altemir, Enrique Caro, Armando García Santana, Jorge Xiel Martín i Eugenio Montanuy Rojo**, per Falange; **Ferruz i Ricardo Viario**, per Alianza del Trabajo».

Com a eixos fonamentals de discussió política, en la reunió es va parlar sobre la democràcia i la desmembració d'Espanya que, segons la tesi de les JJEE, la sostenen «l'estatalització dels partits, la marginació dels grups radicals, el fracàs del colpisme, l'entrada en l'OTAN i l'MCE i l'immobilisme de les Fuerzas Nacionales». Davant aquesta situació, les JJEE proposarien el seu partit com a base per crear una alternativa política viable. «Un Frente Nacional amb un programa actual que mobilitzi sectors de la població ara apàtics i marginals del procés polític i social: conservadors, petits empresaris, catòlics, sectors

FRONTERA PUJOL SPANYOL

camperols i juvenils, comerciants». Els punts programàtics d'aquest Frente Nacional haurien estat anunciats al diari *El Alcàzar*.

Segons el mecanoscrit, l'estratègia es basaria a potenciar, al mateix temps, un pla d'acaçament armat, econòmic i polític que faria que el Frente Nacional hi aparegués, «com a única alternativa d'ordre al caos, i recaptant suport de sectors militars, empresarials i de la clerecia, apel·lant a la unitat i independència nacional, l'anticomunisme, la religió, l'ordre i la protecció de l'economia nacional». En aquest sentit, es va proposar la transformació dels grupuscles militants ja existents —Alpina 66, Primera Línea de Falange, Juventudes Nacionales, Bandera de Castilla, Movimiento de Acción Nacional, Movimiento Católico Español, Alternativa Universitaria —atenció—, Vanguardia Falangista i Grupos Delta— «en un únic Movimiento de Resistencia Nacional, capaç de desestabilitzar el sistema».

Aquest pla de desestabilització —sempre segons el mecanoscrit— constaria de tres fases. Una primera

fase seria la de formació de comandaments, armament i finançació. En segon lloc, es tractaria de realitzar accions contra locals, actes i membres de partits polítics, empreses públiques i col·lectius estrangers. Finalment, accions en llocs públics i de diversió, transport i organismes oficials. L'estratègia es disfressaria «amb la cobertura de falses organitzacions de signe esquerrà, separatista o internacional, desapareixent i ressorgint sota diverses

sigles». L'estratègia de la tensió utilitzada a Itàlia el anys 60.

«La seva acció es centrarà inicialment en la seva militància activa i calculen que les seves mobilitzacions i la resposta de grups oposats provocaran simpaties d'organitzacions catòliques, militars, empresarials i socials, per a la qual cosa s'han dotat d'una sèrie de portaveus «culturals» que són eixos de difusió política i de reagrupament de militants radicals com Ediciones Alternativas, Asociación Wagneriana a Barcelona, i Fundamentos i Imperium, a Madrid. Es centraran en campanyes provocadores «contra el terrorisme». El passat diumenge 16 de novembre, dos mesos després de la reunió esmentada, les Juntas Españolas van convocar una manifestació contra el terrorisme a Barcelona, quatre dies abans de la data obligada del 20-N. Segons aquest grup de militants nacional-sindicalistes, les organitzacions reunides a Barcelona posseeixen una xarxa àmplia de contactes i de «suport logístic» amb els grups europeus més radicals, «que animarien un canvi polític en el nostre país que els serviria de base i estímul per a les seves activitats, fonamentalment anglesos, holandesos, nòrdics i subafricans. Tanmateix, han establert contactes amb algunes ambaixades àrabs interessades a fomentar una campanya propagandística contra les rela-

cions amb Israel a canvi d'ajuda financera: prop de 150 milions».

La tercera pàgina conté la relació de grups ultres nord-americans, europeus i sud-africans, amb els corresponents apartats de correus. Els dos últims fulls reproduïxen els esquemes de quatre artefactes explosius diferents. Entre aquests, un artefacte per a col·locar sota la roda del cotxe. ¿Intoxicació informativa o filtració? Una pregunta que s'ha de contestar.

La filtració

Després de la lectura d'aquesta «carta», la nostra redacció es va posar a treballar amb la intenció d'esbrinar-ne, en primer lloc, la procedència. Els contactes mantinguts en ambients ultradretans feien referència «al caràcter extremadament violent de les persones que hi ha en la relació d'assistents a la reunió. Són els més radicals». Alguns noms ultres que su-

PINORD® *Reynat*®

NOBLES I FINES BOMBOLLES

posadament es van reunir al carrer Balmes són molt coneguts.

Al març de 1984, disset ultres eran jutjats per l'Audiència Territorial de Barcelona, acusats de tenència il·lícita d'armes i desordres públics. Tots estaven relacionats amb el Partido Nacional Espanol Sindicalista. Aquests ultres van protagonitzar, el 1980, l'assalt a la seu de la UCD a Barcelona. Segons la declaració d'alguns d'ells durant el judici, el comissari **Roberto Conesa** s'havia encarregat de la preparació del grup paramilitar. **Ernesto Milá** era un dels processats. Després de tres anys sota l'ordre de recerca i captura, va ser detingut i jutjat. En l'actualitat es troba en llibertat condicional.

Fonts consultades per aquesta redacció asseguren que **Ernesto Milá** va formar part del servei d'informació franquista i del Servei d'Intel·ligència italià. Amic íntim de l'ultra italià **Stefano delle Chiaie**, Milá va ingressar en Cedade, d'on va ser expulsat per radical. Després passà a Fuerza Joven, on va intentar radicalitzar el moviment creant una escissió: Frente Nacional de la Juventud. Arran de l'assalt a la seu de la UCD, marxà a França i algunes fonts el van vincular amb l'atemptat de la sinagoga del carrer de Copèrnic de París, però no es va poder demostrar la seva participació. Sectors ultres confirmen que després d'aquest atemptat se'n va anar a Bolívia, on va treballar dos anys amb els narcotraficants. **Ernesto Milá** va iniciar Ediciones Alternativa, on edità llibres sobre guerrilla i alguns llibres teòrics, com traduccions del filòsof italià **Julius Ebola**.

La resta dels noms que apareixen com a assistents a la reunió també són coneguts. **Antonio Gibello** —ex-director d'*El Alcázar*— és el secretari general de Juntas Españolas a nivell estatal. En el Congreso Constituyente Nacional de las Juntas Españolas, Gibello va ser el president de la ponència política. Llavors, **Jorge Cutillas** era el secretari de la Juventud. **Carmelo Amezcua** és molt conegut en ambients sindicals del Baix Llobregat. «Ha destacat per les seves accions antisindicalistes, com les de la vaga de la Roca, on es van assaltar sindicalistes. Tenia un búnker subterrani a casa seva», ens diuen.

Manuel Garriga-Nogués, fill, se'n va anar de Cedade després de militar-hi durant un cert temps. Pel que fa a **Roberto Ferruz**, conegut com el «Duce Ferruchini», fonts ben informades asseguren que Ferruz «va tornar

Manifestació del dia 16 a Barcelona.

l'agost passat dels EUA molt content perquè portava diners del KKK».

Després d'aquests contactes, arribem a l'inici del fil conductor: els papers van ser enviats per militants d'una de les organitzacions que va participar en la reunió del 14 de setembre. La raó de la filtració: el seu desacord. A més de la nostra redacció, tenim constància que dues entitats més han rebut una còpia d'aquests papers.

De Milícia Catalana a Gaddafi

Aquesta, però, no ha estat la primera filtració d'aquest tipus que es produeix a Barcelona. El periodista **Pep Rodríguez** informava, des de les pàgines d'*Interviú*, que «en la reunió que van tenir les Juntas Españolas, a finals de l'abril passat, un grup indeterminat va decidir d'atemptar contra persones i objectius marcadament nacionalistes, entre ells contra directius de la Crida, com els va comunicar un assistent a la reunió. La filtració es va denunciar, però ningú no va fer-ne cas». Quinze dies després d'aquella reunió, començaren els atemptats de Milícia Catalana. A principis del maig d'enguany, les Juntas Españolas van celebrar un míting davant mil persones al Palau de Congressos de Montjuïc. Sota el lema «Aquí empieza algo grande», **Antonio Gibello**, **Manuel Funes Robert** i **Agustín Castejón** van parlar sobre el «peligro separatista», la «irrenunciable espanyolidad de Ca-

taluña», el «complot de Moscú», i de la «trituration del Ejército» per part del govern socialista.

En el mateix reportatge, **Pep Rodríguez** vinculava als dos únics detinguts de Milícia Catalana —**Juan Carlos Criado** i **Carlos Francisoud**— amb **José María Royuela**, ex-candidat a la presidència de l'R.C.D. Espanol. Nombroses fonts relacionen **José M. Royuela** amb les activitats ultrades de les Brigadas Blanquiazules, penya ultra de l'Espanyol, i amb els *skinheads*.

Hem de recordar que **Alberto Royuela** va ser relacionat amb el «cas Papus», però no es va arribar a demostrar la seva participació. Durant el judici que es va celebrar a Madrid,

les conclusions de l'acusació particular en el cas Papus, afirmaven que «la reivindicació de l'atemptat per la Triple A fou realitzada per **Isidro Carmona Díaz-Crespo**, que segons ell fou per ordre d'**Alberto Royuela** i **Juan José Bosch Tàpia**».

Els detinguts de Milícia Catalana tenien en poder seu un informe del Ministeri de l'Interior sobre aquest atemptat, a més d'un informe confidencial sobre el 23-F, i una relació de persones «especificant el seu ingrés en Milícia Catalana», tal com consta en l'informe policial. Cap persona més no ha estat detinguda.

Molts són els dubtes que va crear la detenció dels dos membres de Milícia Catalana. Com moltes en planteja la suposada connexió àrab amb l'extrema dreta, com apunten els papers rebuts en la nostra redacció. Malgrat que el sumari contra el coronel **Carlos**

de Meer ha estat arxivat, fonts ultrades asseguren que «aquestes connexions s'intenten des del 1977. Aquell any, Cedade, a nivell de consolats, va rebre diners d'Aràbia Saudita i de Síria per a la publicació d'alguns llibres. *El problema judío*, de **Joaquín Bochana**, *El Islam y Europa* i *El rey Faisal*, van ser alguns dels títols publicats per l'editorial Wotan.

Recentment, a Andalusia ha aparegut el número zero de la revista *Mundo Informativo*, dirigida per **Manuel C. Romero** —que acaba de tornar d'un viatge a Líbia—, i finançada per **José García Hispan**, destacat membre de l'ultra andalusina. L'editorial d'aquesta publicació no pot ser més explícit: «Gaddafi for president». □